

Mál nr. 72/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Þjónusta.

Gögn.

1. Málskot móttakið 4. mars 2022 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 6. apríl 2022.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að verslun M sé rekin í fasteign sem skiptist í nokkra eignarhluta. M hafi ákveðið að ráðast í framkvæmdir, m.a. uppbrot flísa, í sínum eignarhluta. M hafi ráðið X til þess að koma upp vegg sem kæmi í veg fyrir að ryk bærst yfir í aðra eignarhluta. Eftir að slíkum vegg hafi verið komið upp, hafi M, aðfararnótt 13. mars 2015, framkvæmt uppbrot flísanna. Morguninn eftir hafi hins vegar komið í ljós að umræddur veggur hefði ekki dugað sem skyldi og hefði ryk borist í önnur verslunarrými í húsinu. Hafi M í kjölfarið, með dómi Landsréttar, verið dæmt til að greiða fyrirtækinu A bætur vegna þess tjóns sem hlaust af. Hefur M á grundvelli þessa krafist bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V, en V hafnaði kröfu þess með bréfi dags. 26. mars 2021. Vísar M til dóms Landsréttar en dómurinn hefði talið sannað að rykvörnum hefði verið ábótavant og að það hefði valdið tjóni A. M telji að X beri einn ábyrgð á vanbúnaði rykvarna enda hefði hann sett þær upp. X hafi verið ráðinn til að sinna framkvæmdum í verslunarrými M og hafi, sem menntaður smiður, haft næga þekkingu og reynslu til að setja upp vegg sem héldi ryki frá öðrum rýmum. Upphaflega hafi verið áformað að X sinnti einnig múrbroti en síðar hafi komið upp sú hugmynd að M sæi um það og hafi X lánað vélar til verksins. Veggurinn hafi verið settur upp á miðjum verk tíma og sé vandséð hvaða öðrum tilgangi en rykvörnum hann hafi átt að þjóna.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið sé ósammála málsatvikalýsingu M. Þannig hafi M óskað eftir því að X tæki að sér að taka niður glerveggi og létta tréveggi. Múrbrot hafi ekki verið hluti þeirra verka sem X hafi tekið að sér. Vegna þeirra verka sem honum var falið að vinna hafi X sett upp plastdúk sem hafi átt að þjóna þeim tilgangi að hefta rykmengun sem stafað gæti af fjarlægingu léttra tréveggja og hins vegar til að hefta umferð um vinnusvæðið. Mun minni rykmengun sé samfara fyrrnefndum verkum en múrbroti og hafi frágangur á rykvörnum verið til samræmis við það. Hafi dúkurinn sem X setti upp aldrei verið hugsaður sem rykvörn vegna uppbrots á flísum. Hafi X ekki vitað að M hygði á múrbrot umrædda nótt og hafi hann enga aðkomu haft að því verki. Skipti ekki máli í því samhengi að M hafi fengið brotvél að láni hjá X enda hafi M ekki leitað eftir leiðbeiningum hjá X, og X hafi ekki verið meðvitaður um að M hygðist nota umræddan plastdúk sem rykvörn.

Álit.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Ber M því sönnunarbyrði þess að tjón það sem hlaust af ófullnægjandi rykvörnum verði rakið til saknæmra og ólögðmætra athafna eða athafnaleysis X eða annarra atvika eða aðstæðna sem X ber ábyrgð á. Fyrir nefndinni liggja engin gögn er sýni fram á að samningur hafi verið milli M og X um að X hefði tekið að sér að reisa rykvarnarvegg sem kæmi í veg fyrir rykmengun frá múrbroti í aðliggjandi rými. Af dómi Landsréttar verður þá ekki séð að M hafi haldið því fram að X hefði séð um rykvarnir vegna uppbrots flísa. Í héraðsdómi, sem var hvað skaðabótaábyrgð M sem slíka varðaði staðfestur með vísan til forsendna, kemur þannig fram að það hafi verið M eða starfsmenn þess sem komu upp bráðabirgðarykvörnum, sem síðan reyndust að mati dómsins, ófullnægjandi. Þar sem ekki liggur fyrir að X hafi tekið að sér það verk að rykverja vegna múrbrots verður kröfu M, þegar af þeirri ástæðu, hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 10. maí 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir